

Bilag.

Redegørelse fra fiskeriministeriet.

Den 7. oktober 1946 fremsendte udenrigsministeriet en indbydelse til den danske regering om at sende en delegeret og en ekspert til en international hvalfangstkonference, der skulle træde sammen i Washington den 20. november 1946.

Fiskerikonsulent Erichsen udpegedes til delegeret, medens man samtidig anmodede Færøerne om at udpege en ekspert. Den 7. november 1946 meddelte amtmand Hilbert, at han fra Færøerne havde modtaget meddelelse om, at købmand Gudmund Mortensen ville deltage som færøsk repræsentant.

Hr. Mortensen har deltaget i alle kommissionens møder og har været fuldstændig enig med fiskerikonsulent Erichsen om de bestemmelser, der er optaget i konventionen med tilhørende tillæg.

Da et dansk interessentskab efter delegationens hjemkomst havde rejst spørgsmål om, hvorvidt det var muligt at drive hvalfangst ved Færøerne på lignende måde som ved Madagaskar og Australien, blev ratifikationen forsinket, og den 19. marts 1948 anmodede fiskeriministeriet udenrigsministeriet om en udtalelse om, hvorvidt der måtte være noget til hinder for, at ratifikationen af konventionen gjordes betinget af, at Danmark opnåede de samme koncessioner som Australien og Madagaskar med hensyn til benyttelse af flydende hvalkogier som landstationer på dansk-færøsk-grønlandsk søterritorium. Som svar meddelte udenrigsministeriet under 20. april 1948 som sin opfattelse, at man ikke ville kunne ratificere konventionen med det af fiskeriministeriet foreslåede forbehold, hvilket under 24. april 1948 meddeltes statsministeriet til videre bekendtgørelse for Færøerne og Grønlands styrelse.

Spørgsmålet blev derefter drøftet i et af lagtinget nedsat udvalg, bestående af Poul Niclasen, P. H. Weie, Wm. Smith, H. Djurhuus og R. Long.

Efter udvalgets indstilling af 8. maj 1948 vedtog lagtinget flertallets forslag, der gik ud på, at ratifikationen betingedes af, at danske, færinger og grønlændere får samme særrettigheder indenfor søterritorierne i Danmark, Færøerne og Grønland, som er givet Madagaskar og Australien indenfor deres søterritorier, med 12 stemmer, medens mindretallets forslag, der gik ud på at ratificere konventionen i den foreslåede skikkelse bl. a. under hensyn til, at en færøsk repræsentant havde været med som rådgiver, faldt med 8 stemmer mod 0. Grønlands styrelse har tiltrådt det af det færøske lagtings flertal indtagne standpunkt.

Disse beslutninger meddeltes fiskeriministeriet i skrivelse af 15. juli 1948 fra statsministeriet og 27. april 1948 fra Grønlands styrelse.

Den 30. juli 1948 anmodede fiskeriministeriet udenrigsministeriet om ved henvendelse til Amerikas Forenede Staters regering at søge indhentet dennes og de øvrige kontraherende landes regeringers samtykke til, at Danmark ratificerer konventionen med forbehold om, at flydende hvalkogier kan benyttes på dansk, færøsk og grønlandsk søterritorium som landstationer på lignende måde som på Madagaskar og i Australien.

Den 21. april 1949 henstillede udenrigsministeriet, at spørgsmålet om ratifikation med det nævnte forbehold blev forelagt hvalfangstkommissionen på dennes forestående møde i maj måned af en af fiskeriministeriet som observatør udpeget repræsentant.

Den 17. maj 1949 anmodede fiskeriministeriet det færøske landsstyre om en udtalelse om, hvorvidt landsstyret ønskede sig repræsenteret på kommissionsmødet. I et telegram fra det færøske landsstyre af 25. maj 1949 anmodede landsstyret fiskeriministeriet om at varetage eventuelle færøske interesser.

Fiskeriministeriet udpegede derefter fiskerikonsulent P. F. Erichsen og fiskeriatattaché J. C. Bogstad til at deltage som observatører i kommissionens møder.